Any II-III Epoca – N.º 34 Redacció i Administració: Sant Pere més Alt, 29, pral.-Barcelona-Tel. 22442 27 de febrer de 1932

JUSTICIA SOCIAL

PREU: 15 CTS.

"El dictador yo lo llevo dentro del alma"

(Del discurs de Lerroux, a Madrid)

ORGAN DE LA UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA

Unió Socialista de Catalunya

El dissabte 13 d'aquest mes va constituir-se el Congrés de la Federació Comarcal de Barcelona, d'acord amb la convocatòria del Comitè Executiu. Varen concórrer totes les delegacions elegides per les assemblees de les respectives Seccions. Les dues primeres sesssions, com es veurà per l'extensa crònica que donem a continuació, varen transcórrer sense discordàncies, amb plena cordialitat. D'aquesta primera prova, la U. S. C. en surt enfortida i amb l'optimisme necessari per a seguir la feixuga tasca que li és pròpia i exclusiva en l'hora històrica, definitiva, que vivim a Catalunya.

— Avui, a les deu del vespre, a l'estatge central, Sant Pere Més Alta, 29, pral., el Congrés reprendrà les seves tasques, per a considerar l'ordre del día pendent: raport dels regidors, programa mínim municipal i proposicions.

A les deu del vespre, amb assistència de trenta quatre delegats de les deu Seccions de Barcelona i set suplents, els regidors de l'Ajuntament de Ba celona i un bon nombre d'afiliats, el company Joan Comorera, en nom del Comitè Executiu de la U. S. C., obra la sessió.

Saluda els congressistes i expressa la seva esperança que el Congrés representarà un gran pas per a l'organització del proletariat català.

A proposta dels companys Miranda i Coma, s'acorda que consti en acta el condol del Congrés per les morts del pare polític del company Comorera i de la mare del company Ramis.

S'entra a l'ordre del dia; el Congrés nomena mesa provisional de discussió. La composen els companys Cosme Rofes, Daniel Jufresa, Albert Farrés i Lluís Ardiaca.

La mesa provisional del Congrés procedeix a la validació de les credencials del Congrés i proposa a aquest que aprovi els nomenaments fets a favor dels següents companys:

Secció del Districte I: F. Rosell i Montané, J. Roure i Torent. Suplent: Josep Bergonyó.

Secció del Districte II: Manuel Molina, E. L. Salas, J. Sallés. Suplent: G. Vinyes.

Secció del Districte III: Frederic Cardona, Antoni Valls, Antoni Carneads.

Secció del Districte IV: Isidre Palmada, Lluís Ardiaca, Daniel Jufresa, Albert Farrés.

Secció del Districte V: Rafael Castelltort, Emili Granier-Barrera, Josep Grau Verdú.

Secció del Districte VI: Elionor Serrano, Josep A. de Rafael, Joan Fronjosà, Emili Mira, Antoni Alsina.

Secció del Districte VII: Lluís Cases, Martí Poblador. Suplents: Joan Comajuncosas, Miquel Aguiló.

Secció del Districte VIII: Francesca Rovira, Pere Mateo, Rafael Ramis, Cosme Rofes, Estanislau Ruiz, Agustí Coma. Suplents: Josepa Boira, Pere B. Sales.

Secció del Districte IX: Conrad Guardiola, Joan Miranda, Josep Murtra. Suplent: Joan Rull.

I Secció del Districte X: Francesc Viladomat, Antoni Vilardebò, Joan Carulla.

CONGRES CONSTITUTIU DE LA FEDERACIO COMARCAL DE BARCELONA

El Congrés encarrega la mesa provisional que elabori el reglament de discussió. Se suspèn la sessió per cinc minuts.

Represa la sessió, es dóna lectura del següent projecte de Reglament:

Art. 1.er Un cop enllestida la validació de credencials el Congrés nomenarà entre els seus membres una mesa que presidirà els treballs del Congrés i portarà l'ordre de les discussions.

Aquesta mesa estarà composta d'un President, un Vis-President i dos Secretaris.

Art. 2.on Les proposicions presentades al Congrés seran discutides sols en el cas que siguin acceptades per la ponència respectiva i en cas contrari, quan ho demanin com a mínimum, la meitat més un dels delegats presents.

Art. 3.er Les votacions seran nominals quan ho demanin deu delegats com a mínimum.

Art. 4.art La Presidència tindrà facultat, en cas de manca de temps, de fixar una durada màxima per a cada intervenció en els debats.

Art. 5.è El nombre de membres que composaran cada ponència, serà de cinc, quedant la mesa facultada per al nomenament dels components de dites ponències.

GRANIER-BARRERA proposa que figuri en el Reglament un article que disposi que siguin les delegacions i no els delegats, els que puguin prendre la paraula.

ARDIACA li fa veure que això implicaria que cada vegada que hagués de parlar una representació, s'haurien de reunir els seus membres.

GRANIER-BARRERA ratifica.

COMA proposa que en l'article 3.er, en lloc d'ésser de deu el mínimum necessari per a una votació nominal sigui de la meitat més un dels assistents.

CASTELLTORT proposa que es modifiqui l'article 2.on, en el sentit que el Congrés haurà de discutir totes les proposicions presentades.

COMORERA contesta a Coma i a Castelltort. Assenyala les dificultats dels procediments proposats per dits companys.

COMA insisteix en la seva proposició.

COMORERA proposa que es posi a votació.

CASTELLTORT proposa que sigui suficient que una delegació ho demani perquè la votació sigui nominal.

És passa a votació la proposició de Coma. Per gran majoria de vots és rebutjada.

CASTELLTORT proposa que dels cinc membres que han de composar les ponències n'hi hagi tres per majories i dos per minories.

COMORERA explica l'abast del projecte del C. E. No creu necessària la modificació proposada per Castelltort.

CASTELLTORT manté la seva proposició.

MIRA proposa que la mesa nomeni les ponències i les presenti a consideració del Congrés, el qual podrà acceptar-les o rebutjar-les.

COMORERA insisteix sobre la necessitat que sigui la mesa la que nomeni les ponències, car així podrà estudiar la seva composició d'acord amb les proposicions i esmenes presentades.

GRANIER-BARRERA proposa que sigui l'Assemblea la que nomeni els components de les ponències.

FARRES demana que es passi a votació la proposició de Granier-Barrera.

S'aprova la proposició de Farrés i es passa a votació. Dóna aquesta el resultat de sis vots a favor de la proposició Granier-Barrera i de vint-i-u en contra. Queda rebutjada.

Es clou el debat i s'aprova el projecte de la Comissió per unanimitat.

Es passa al nomenament de mesa de discussió.

COMA proposa que el Congrés nomeni els quatre membres i que després eligeixi quin d'ells ha d'ésser president.

Queda rebutjada aquesta proposició.

Es proposen els següents companys per al càrrec de President:

Fronjosà, Guardiola, Rofes, Ruiz, Viladomat, Salas i Serrano.

Efectuada la votació, surt elegida la companya Serrano per disset vots.

Serrano agraeix el nomenament però el declina a favor del company que la segueix pel nombre de vots.

Queda elegit president el company Fronjosà i elegida vice-president la companya Serrano.

Per als càrrecs de Secretaris es proposen els companys Granier-Barrera, Farrés i Ardiaca.

Surten elegits els companys Granier-Barrera i Ardiaca, per 28 i 15 vots, respectivament.

VILADOMAT proposa que hi hagi dos Vice-Presidents de Mesa.

S'aprova la proposició i queda nomenat Vice-President 2.on el company Salas, qui seguia en nombre de vots en l'elecció per a President.

En conseqüència, la Mesa queda composta així: President, Fronjosà; Vice-President 1.er, Serrano; Vice-President 2.on, Salas; Secretaris, Granier-Barrera i Ardiaca.

FRONJOSA en prendre possessió de la Presidència saluda els delegats i suspèn la sessió per cinc minuts per a procedir al nomenament de les ponències.

Represa la sessió, un Secretari de Mesa dóna lectura al següent projecte de ponències:

Ponència d'Estatut de la Federació. — Roure i Torent, Farrés, Viladomat, Guardiola i Grau.

Ponència Programa mínim municipal. — Rosell Montané, Castelltort, Rofes, Serrano i Mira.

Ponència Proposicions. — Rafael, Mateo, Sallés, Ramis i Ruiz.

Queden aprovades per unanimitat.

GRANIER-BARRERA, com a delegat de la Secció del districte cinquè, dóna lectura a dues cartes creuades entre la Secció i el C. E. de la U. S. C. i proposa que se suspengui el Congrés per tal de celebrar-lo de nou amb convocatòria dirigida a tots els afiliats de la Federació.

VILADOMAT troba raonada la contesta que el C. E. de la U. S. C. va fer a la Secció del districte cinquè. Expressa la seva conformitat amb el sistema de delegacions seguit en el present Congrés.

JUFRESA es declara partidari del sistema individual, encara que reconeix les dificultats que comporta. S'adhereix a la proposició del districte cinquè.

RUIZ demana al idstricte cinquè que retiri la seva proposició i que estingui en compte en la convocatòria d'un nou Congrés.

EL DISCURS DE LERROUX

Per un d'aquells fenòmens curiosos que es produeixen en les democràcies primitives, certs sectors peninsulars varen esperar molt impacients el tan espectacularment anunciat discurs de Lerroux. Ara gemeguen un desengany.

Lerroux ha parlat i no ha satisfet ningú.

I no podia ésser d'altra manera.

Lerroux és un home imperant. Tipus barroer del demagog característic del segle XIX, no sent ni pot sentir ni copsar les inquietuds d'avui. És, encara, l'home que va conèixer, malauradament, la Barcelona de començaments de segle, però ja madurat, no curat, pels anys i la serietat que donen les aventures reeixides; ple de paraules sonores, buit d'idees substantives, orfe de sinceritat i sempre fosc en les intencions i en l'origen del seu impuls.

No és el Lerroux d'avui l'anvers del Lerroux d'ahir. El Lerroux d'avui juga la farsa del conservadurisme. El Lerroux d'ahir va jugar en la farsa de l'extremisme. Però, és el mateix farsant, l'home que fa el seu joc, no el revolucionari sota la monarquia, no el republicà sota la República; el joc *lerrouxista* i amb l'empenta del cínic saturat d'èxit material, arribat a cims immerescut i no punit.

Ha parlat contra la reforma agrària.

Ha parlat contra la política de laïtzació.

Ha parlat contra les miserioses mesures impositives de Carner, no per miserioses, sinó per adular a la burgesia més antisocial.

Ha parlat al contingent socialitzat de la Constitució.

Ha malparlat dels socialistes i dels republicans d'esquerra que no han acceptat el seu imperant cabdillatge.

Però, sense contraproposar res concretament o sincera.

Ha volgut suposar que l'ideal de la República és un quietisme de fàquir de cabaret.

Ha volgut identificar República amb republicans, i sense certificat de naixement abusant de l'equívoc. Puix que ço que vulgui dir i no ha confessat, és que exalta una República burgesa i antirevolucionària enfront d'una República no socialista, lleugerament socialitzant.

I ha comblat tota mesura envers Catalunya i l'Estatut. Parlant a Catalunya ha dit que cal votar l'autonomia plena i respectar el pacte de Sant Sebastià. Parlant a Espanya ha previst i acceptat la possibilitat d'una dissolució de les Constituents abans de la discussió i aprovació de l'Estatut. Les dues cares, millor dit, caretes, de l'aventurer que és «carne de la carne y sangre de la sangre» d'Emiliano Iglésias.

Lerroux no és l'home de la República. El poble no ha lluitat, no ha conquerit la República per a enfeudar-la a les classes que foren suport de la monarquia fins el 12 d'abril i que han sabotejat el nou règim fins ara. No l'ha cobejat ni assolit, tampoc, per a posar-la en mans de l'home que elogià Primo de Rivera el 13 de setembre de 1923 i li oferí la seva collaboració, a ell i al Borbó.

Lerroux en el govern de la República seria una catàstrofe, la cruïlla de dos camins tràgics: el feixista i l'anarquitzant, i una caiguda a plom de l'harmonia i de les possibilitats civils i democràtiques de la península.

LERROUX AL NU

D'«El Sol» de 14 de setembre de 1923, reproduïm les següents ratlles:

«Málaga, 13 (12 n.) — El publicista don José Alius ha conversado con el jefe del partido radical, señor Lerroux, que se halla aquí de paso para Canarias.

»Entre otros asuntos de actualidad, requirió su opinión acerca del movimiento militar.

»El señor Lerroux contestó que no le sorprendía, «pues el grano había de reventar por algún lado».

»Añadió que ve con simpatía la actitud del marqués de Estella.

»Preguntado si conocía lo que se preparaba, contestó:

»—No; no se ha contado conmigo, y nada sé. Ahora sigo mi viaje a Canarias. Haré escala en Cádiz. Si alguien me necesita, allí estoy esperando orden, aviso y súplica.

»Preguntado si en un momento de gravedad extraordinaria presidiría un Gobierno, replicó:

»—Por mi patria, por su salvación, soy capaz de todos los sacrificios del mundo.»

Heus ací l'home que vol ésser avui la «providència» de la República.

No va conspirar amb Primo de Rivera, perquè Primo de Rivera el menyspreà.

No va ésser ministre de Primo de Rivera, perquè Primo de Rivera el menyspreà.

No va ésser Govern sota Alfons XIII, perquè el Borbó el menyspreà.

Què pot fer-ne la República, d'una desferra semblant?

GRANIER-BARRERA explica les raons d'oportunitat de la proposició i la defensa novament.

COMORERA, en nom del C. E. de la U. S. C., excusa l'assistència del Secretari general, company Capdevila, qui es troba a Madrid. Es manifesta d'acord amb la ocntesta del C. E. al districte cinquè, car en ella s'ha tingut en compte la necessitat de transformar la U. S. C. en un partit organitzat. La convocatòria del Congrés s'ha fet d'acord amb els principis i els Estatuts del Partit. S'ha volgut fugir de fer un míting, car es tracta de fer una tasca seriosa com és la de la constitució de la Federació de Barcelona, en un Congrés on s'han de tractar temes de trascendència. Cal que, des del començament ens assenyalem una norma de disciplina... (En aquest moment es promou un petit incident per la interrupció d'un company delegat.)

COMORERA, continuant en l'ús de la paraula, assenyala la manera democràtica de corregir les deficiències del sistema per delegacions i considera totalment improcedent el sistema proposat pel districte cinquè. Assenyala el greu perill de suspendre el Congrés.

GRANIER-BARRERA demana que es passi a votació la seva proposició.

MIRANDA demana a la delegació del districte cinquè que retiri la seva proposició.

Es procedeix a la votació de la proposició del districte cinquè. El resultat és de 6 vots a favor i de 27 en contra.

El President de Mesa la declara rebutjada i suspèn la sessió a la una de la matinada del dia 21.

* * *

Es reprèn la sessió a dos quarts de quatre de la tarda del mateix dia 21.

EL PRESIDENT DE LA MESA dirigeix la paraula als reunits. Anem a estructurar la U. S. C.—diu. El partit serà el que nosaltres vulguem. Cal, doncs, que ningú se senti cohibit en l'expressió del seu pensament. Es necessari que tothom que tingui una representació dongui la seva opinió i collabori a la tasca comuna. Com a President de Mesa respectaré totes les opinions i faré que siguin respectades. Confia que el bon seny dels delegats farà planera la seva tasca.

Recomana que es discuteixi amb serenitat i que en tot moment es tingui en compte que som un partit treballista.

ROURE I TORENT, per la Ponència d'Estatuts, proposa que la Federació de Barcelona sigui nomenada «Local» en lloc de «Comarcal».

ARDIACA no creu necessària la modificació, tant més quan en la divisió territorial que està en projecte s'assigna a la ciutat de Barcelona la categoria de comarca.

RUIZ es declara partidari, també, de la denominació de «Comarcal».

SALES s'adhereix a la proposició de la Ponència.

Els darrers delegats es ratifiquen en llurs manifestacions.

CAMPALANS indica que si bé Barcelona és una localitat, en el conjunt de la vida catalana actua com una comarca, per la qual cosa entén que pot donar-se-li el qualificatiu de comarca.

Es passa a votació l'esmena de la Ponència. Per 16 vots en contra i 7 a favor queda rebutjada.

ROURE I TORENT, per la Ponència, llegeix el 1.er article de l'Estatut.

És aprovat.

Llegeix seguidament l'addició d'un nou article que proposa la Ponència.

VILADOMAT assenyala la necessitat car troba que el que senyala aquest article queda ben previst en el 1.er

VILADOMAT senyala la necessitat del nou article que preveu la creació de noves seccions en districtes molt densos.

CASAS observa que per a la creació d'una nova secció en un districte és indispensable que la primera tingui vida pròpia.

ROURE I TORENT, per la Ponència, proposa que en lloc d'ésser un nou article passi aquesta addició a constituir el segon paràgraf de l'article 1.er

RAFAEL demana que s'assenyali un mínim de socis per a constituir una secció.

ROURE I TORENT, per la Ponència, observa que això queda a facultat de la Junta Central.

Es passa a votació l'addició de la Ponència i és aprovada per 16 vots a favor i 1 vot en contra.

ROURE I TORENT, per la Ponència, llegeix l'article segon del projecte del C. E., que és aprovat per unanimitat.

Seguidament llegeix l'article tercer, reformat per la ponència d'acord amb les proposicions presentades pels districtes cinquè i novè.

RAFAEL remarca que, segons el projecte de la ponència, igual composició tindrà la Junta Central que el Congrés.

COMORERA es manifesta d'acord amb les paraules del company Rafael, i assenyala la necessitat d'establir un règim diferent de composició entre la Junta Central i el Congrés.

VILADOMAT, per la ponència, indica la diferència entre la Junta Central i el Congrés. En aquest darrer assisteixen els regidors i els parlamentaris, cosa que no succeeix en aquella.

COMORERA insisteix en les seves anteriors manifestacions. Llegeix l'article 21 del Reglament de la U. S. C. en ajut de la seva tesi.

ARDIACA proposa que la Junta Central estigui composta a base d'un delegat nomenat per cada Secció, amb independència del seu nombre de socis.

RUIZ proposa que les seccions, a més dels delegats que per proporció els correspongui, segons el projecte de la ponència, puguin nomenar un delegat per dret propi.

SALLES s'adhereix a la proposició del company Ardiaca.

ROURE I TORENT, per la ponència, manifesta que aquesta ha acceptat la proposició del company Ruiz i ha rebutjat la del company Ardiaca.

COMORERA proposa que el nombre màxim de delegats per Secció sigui de quatre.

RUIZ indica la necessitat que la Junta Central no tingui un nombre excessiu de socis, per tal que resulti manejable. Proposa que a més del delegat per dret propi, cada Secció tingui dret a un delegat per cada fracció completa de vint-i-cinc afiliats, mentre el total de delegats no excedeixi de cinquanta, i que en aquest cas s'augmenti la base per tal de no sobrepassar mai aquest nombre.

El Congrés accepta la proposició del company Ruiz.

MURTRA proposa que els membres components de la Junta Executiva siguin deu en lloc de set, a fi que tots els districtes hi siguin representats.

VILADOMAT remarca que totes les Seccions són representades ja en la Junta Central, per la qual cosa creu que és innecessari augmentar el nombre de membres de la Junta Directiva.

Es posa a votació la proposició del company Murtra i és rebutjada per gran majoria de vots.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article tercer, tal com ha quedat redactat. El Congrés l'aprova.

Seguidament llegeix l'article quart del projecte, modificat per la ponència, el qual és aprovat pel Congrés.

Llegeix després l'article quart bis, proposat per la ponència.

SERRANO proposa que de la Secció Cultural se'n digui de Cultura i Beneficència.

MIRA opina que en lloc de Beneficència seria millor dir Assistència Social. Proposa que es creï una nova Secció que porti el nom d'Higiene i Assistència Social.

La ponència accepta la proposició, com també el Congrés.

RAMIS proposa que es creï també la Comissió de Propaganda.

GRAU, per la ponència, indica que d'aquesta tasca s'encarregarà la Comissió Política, ja prevista.

RAMIS retira la seva proposició.

ROURE I TORENT llegeix una proposició del districte primer sobre les obligacions estatutàries del Comitè Executiu de la U. S. C.

El PRESIDENT DE MESA li fa avinent que no és el moment oportú per a la seva lectura i discussió, davant la qual cosa el company Roure i Torent la retira per a presentar-la novament en el moment més convenient.

Queda aprovat l'article quart bis.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article cinquè del projecte del C. E.

RAMIS proposa que per anullar un mandat d'un delegat calgui la majoria absoluta d'afiliats, amb la condició, però, que en la convocatòria de l'Assemblea s'expressi clarament l'objecte.

RAFAEL proposa que la decisió de cessació de mandat sigui presa per majoria absoluta d'assistents.

COMORERA indica que si per a la cessació d'un mandat calgués la majoria absoluta d'afiliats, la caldria també per al nomenament, cosa que seria materialment impossible. Proposa al Congrés que aprovi la proposició del company Rafael.

El Congrés l'aprova, i és aprovat l'article cinquè, amb l'esmena acceptada.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article sisè, i declara que ha rebutjat la proposició del districte novè, que demanava que es limités a una vegada la reelecció dels membres de les Juntes Directives.

MATEU opina que no es poden limitar les reeleccions.

GRANIER-BARRERA assenyala el perill que comporta el sistema de reeleccions i es declara partidari de la proposició del districte novè.

ROURE I TORENT, per la ponència, considera que s'han de permetre les eleccions d'aquells homes aptes que poden fer un bé al Partit.

MURTRA explica l'esperit que mogué l'assemblea del districte novè, en fer aquesta proposició, esperit que no és altre que evitar els inconvenients que resulten de l'excessiva permanència d'uns homes en els càrrecs.

ROFES s'adhereix a la proposició del districte novè, indicant que si hi ha un home apte que vulgui collaborar amb les Juntes Directives, pot fer-ho.

SALLES es declara partidari de la reelecció indefinida.

RUIZ es mostra en desacord amb les paraules del company Rofes i es declara partidari de la reelecció.

CAMPALANS recorda la idea de Lenin sobre la possibilitat de tothom de formar part de la direcció pública. Aquestes limitacions de reelecció no representen altra cosa que la por que sentim que un dia un home o uns homes se'n facin amos del Partit. Hem de tenir la valentia de treure l'home que ens fa nosa. Es declara partidari de la reelecció.

Es passa a votació la proposició i és rebutjada per 22 vots en contra i 5 a favor. Es aprovat l'article sisè.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article setè del projecte del C. E.

CASAS proposa que l'Assemblea ordinària de la Federació es celebri en el mes de maig en lloc del mes de gener.

Es passa a votació la proposició i és rebutjada per 14 vots en contra i 6 a favor. Es aprovat l'article setè.

ROURE I TORENT, por la ponència, llegeix l'article vuitè del projecte del C. E., i és aprovat per unanimitat.

Seguidament llegeix l'article novè, modificat per la ponència. Declara que han estat rebutjadas les proposicions que sobre aquest article havien presentat els districtes quart i desè.

SALLES manifesta que la delegació del districte segon porta el mandat de proposar que els regidors no han de demanar l'orientació a seguir, sinó que la Junta Central és la que els l'ha d'imposar en tot moment.

XIRAU observa que en el text del projecte ja es diu que els regidors estaran sota el control de la Junta Central.

CAMPALANS indica que el control és suficient i que els regidors poden anar a orientar-se a la Junta directiva en cas necessari.

Es passa a votació la proposició del districte segon i és rebutjada per 18 vots en contra i 7 a favor. Es aprovat l'article novè.

ROURE I TORENT, por la ponència, llegeix l'article desè del projecte i l'onzè, que pasa a constituir el segon paràgraf del desè.

RAFAEL pregunta què cal entendre per Assemblea general de socis.

COMORERA explica el mecanisme de les eleccions de candidats a regidors i del paper que juga en aquest sistema l'Assemblea general de socis.

VILADOMAT indica que la votació que es realitza en l'Assemblea general pot fer-se en la Junta Central.

COMORERA insisteix en les seves anteriors manifestacions i demostra els molts avantatges del sistema proposat pel C. E., sistema que, per altra part, és l'adoptat arreu del món.

CARDONA assenyala la dificultat d'aplicar el sistema proposat pel C. E. en l'actual procediment de votacions per districtes independents.

COMORERA indica que, de moment, caldrà fer les Assemblees per districtes, però que hem de propugnar perquè la ciutat de Barcelona sigui un sol districte electoral, punt que ja figura en el programa mínim municipal.

S'aprova l'article desè, amb l'addició de l'onzè.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article onzè bis que presenta la ponència. Es aprovat per unanimitat.

Així mateix s'aprova l'article dotzè del projecte, després d'unes observacions dels companys Murtra i Granier, que són degudament ateses per la ponència.

Llegeix després l'article tretzè del projecte del C. E.

RAMIS no està d'acord amb la frase última de l'article. Creu que pot donar-se el cas de fer renunciar un regidor, sense que calgui expulsar-lo del Partit.

JUFRESA assenyala impossibilitat legal de fer efectiva la renúncia del càrrec que preveu aquest article.

GRANIER-BARRERA proposa la substitució de la darrera frase de l'article per la de «en cas que li sigui retirat el mandat».

COMORERA indica que el cas que preveu aquest article no és un cas d'incapacitat, sinó d'immoralitat o indisciplina. Un regidor que hagi de renunciar per aquests dos casos, no pot restar al Partit. Proposa que es mantingui l'article tal com està redactat.

CAMPALANS s'adhereix a les paraules del company Comorera.

SALAS es manifesta d'acord amb el text de l'article, car considera que és necessari que la U. S. C. doni des del començament una sensació de moralitat política desconeguda fins ara.

XIRAU es manifesta també d'acord amb el projecte del C. E. Indica que el cas que un regidor hagi de dimitir es pot produir per discrepància radical d'idees o per immoralitat, casos que, tant l'un com l'altre, impliquen forçosament la separació del Partit. En quant al punt de vista legal, diu que la vigent llei electoral priva que cap regidor pugui dimitir, cosa, però, que no impedeix que l'article que es discuteixi figura en el Reglament, car d'aquesta manera es senta un principi de gran importància.

Es passa a votació la proposició del company Granier-Barrera, i és rebutjada per 21 vots en contra i 7 a favor. S'aprova l'article 14.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article catorzè del projecte.

RAMIS proposa que les dietes que percebin el regidors vagin íntegrament a la Junta Central, i que aquesta, després, passi a cada representant una indemnització proporcionada a les seves necessitats.

COMORERA assenyala la impossibilitat pràctica d'aplicar el mètode proposat pel company Ramis.

MATEO, per la secció del districte vuitè, proposa que els regidors deixin a la caixa de la Junta Central el 15 per cent de totes les dietes que puguin percebre i que la caixa gratifiqui tots els afiliats del Partit que per servir aquest hagin de dasatendre llur treball personal.

MURTRA considera que un mínim del deu per cent de totes les dietes que els regidors puguin percebre, seria suficient.

GRANIER-BARRERA s'hi adhereix i es fa seva la proposició del company Ramis.

ROFES es declara també d'acord amb aquesta proposició.

VILADOMAT assenyala la dificultat de portar a la pràctica el mètode proposat pel company Ramis, mètode que si pot ésser emprat en altres països és perquè els partits socialistes són prou potents per a poder assignar un sou a llurs representants, cosa que, ara per ara, no pot fer la U. S. C.

MURTRA es declara espiritualment d'acord amb la proposició del company Ramis, però creu que és més pràctic senyalar un tant per cent mínim de quota.

GRANIER-BARRERA no creu del cas fixar cap percentatge, no tenint com no tenen encara un sòu assignat. Creu que el Congrés només s'ha de limitar a sentar el principi.

RAMIS insisteix sobre la seva proposició, explicant-ne l'abast.

MATEO reforma la proposició presentada pel districte vuitè, en el sentit proposat pel company Murtra, i demana a la ponència si l'accepta.

ROURE I TORENT, per la ponència, manifesta que, com sigui que el parer d'aquesta està dividit respecte a aquest punt, correspon al Congrés acceptar o no la proposició.

COMORERA es declara contrari a la proposició del company Ramis, per considerar que planteja un problema molt delicat i difícil de resoldre.

MURTRA indica que la U. S. C. ha d'aspirar a controlar les dietes dels seus representants. Considera inaplicable la proposició del company Ramis.

VILADOMAT proposa que es substitueixi l'article del projecte pel 42.è

Estatuts de la Federació Comarcal de Barcelona

Art. 1.er Constitueixen la Federació Comarcal de Barcelona les Seccions reconegudes actualment i les que es vagin creant.

La Federació Comarcal de Barcelona constarà de tantes Seccions com districtes municipals. Si l'extensió o característiques d'un districte aconsellen l'existència de més d'una Secció, podran crear-se les convenients, previ informe de la Junta Central.

2.on La Federació Comarcal de Barcelona, com a organisme estatutari de la U. S. C., tindrà cura de l'organització i de la propaganda del Socialisme —d'acord amb la tàctica i principis generals del Partit—en el terme de la seva jurisdicció.

3.er La Federació Comarcal de Barcelona serà dirigida per una Junta Central i una Junta Executiva.

La Junta Central la constituiran els delegats que nomenin les Seccions, en assemblees generals i per majoria absoluta de vots, a raó d'un delegat per dret propi i un per cada fracció completa de vint-i-cinc associats al corrent de la cotització mensual, mentre el nombre total de delegats no sigui superior a cinquanta; en aquest cas, s'augmentarà la base a fi que el nombre total de delegats no sigui mai superior de cinquanta.

La Junta Executiva serà elegida por la Junta Central, entre els seus membres, i es compondrà de 7 companys, que seran responsables davant la pròpia Junta Central i el Congrés Comarcal.

La Junta Central es reunirà ordinàriament una vegada cada tres mesos, i extraordinàriament quan ho demani un terç dels seus membres o ho cregui convenient la Junta Executiva.

La Junta Executiva es reunirà almenys una vegada cada setmana.

4.t La Junta Central, en iniciar el seu mandat, es donarà un pla d'acció a realitzar per la Junta Executiva.

Cada membre de la Junta Central té el deure de controlar les activitats de la Junta Executiva, ja que del conjunt de l'acció a desenrotllar seran responsables collectivament els dos òrgans directius davant el Congrés Comarcal i el Comitè Central de la U. S. C.

5.è En el si de la Junta Central es nomenaran les següents Comissions assessores: Sindical, Política, Cultural, Cooperativa i Higiene i Assistència Social.

Aquestes Comissions es reuniran cada quinze dies i totes les vegades que les circumstàncies ho exigeixin. La Junta Executiva procurarà sempre assessorar-se d'aquestes Comissions, les quals seran, al mateix temps, consultives per a tots els afiliats a la Federació.

6.è Les Seccions podran anullar els mandats dels delegats elegits quan la majoria absoluta dels assistents a les assemblees ho decideixi.

No podrà proposar-se l'anullació d'un mandat sinó en una reunió convocada a l'efecte.

7.è Cada any la Junta Central es renovarà per meitat i la Junta Executiva totalment. Tots els càrrecs són reelegibles.

8.è El Congrés ordinari es realitzarà en la primera quinzena del mes de gener, i l'extraordinari quan la Junta Central, a proposta de la Junta Executiva, o una tercera part de les Seccions, ho creguin necessari.

9.è Tant els Congressos ordinaris com els extraordinaris, sols podran tractar de les matèries especificades en l'ordre del dia.

10.è Els regidors de Barcelona són responsables davant el Congrés, i tenen l'obligació de presentar a cada Congrés ordinari un informe de llur gestió.

La Comissió política de la Junta Central orientarà els regidors quan aquests ho sollicitin, i controlarà sempre llur actuació.

11.è Mentre Barcelona estigui dividida en districtes electorals autònoms, cada Secció elegirà en assemblea els seus candidats, per majoria absoluta de vots. Quan Barcelona sigui un sol districte electoral, les assemblees elegiran candidats a candidats, i l'assemblea general de la Federació elegirà de la llista que resulti de les votacions seccionals, els candidats a regidor.

L'elecció de candidats a regidors es realitzarà amb dos mesos d'anticipació a la data legal de les eleccions.

12.è Es nomenarà una Junta Municipal de Cens Electoral composta d'un delegat de cada una de les Seccions nomenat especialment per aquest fi.

Aquests delegats organitzaran en les respectives Seccions tots els treballs electorals d'acord amb la Comissió política de la Junta Central.

La Junta Municipal de Cens Electoral tindrà, a més, un Secretari permanent.

13.è La Federació Comarcal de Barcelona collaborarà amb el Consell Central del Partit en les eleccions generals.

14.è Per a ésser candidat a regidor es requereix una antiguitat mínima d'afiliació d'un any.

Els afiliats a la Federació no tindran vot en les eleccions per a candidats a regidors fins passat tres mesos de llur ingrés.

15.è Els candidats a regidor signaran, prèviament a l'elecció, la renúncia de llurs càrrecs. Aquesta renúncia serà lliurada a la Junta Central, i serà presentada per aquesta a l'Ajuntament, cas d'ésser expulsat de la U. S. C. el regidor.

16.è Els regidors lliuraran a la Junta Central el x per cent de totes les dietes que puguin percebre en l'exercici del càrrec.

17.è La caixa de la Federació tindrà els següents ingressos:

x per cent de les dietes dels regidors.

25 per cent dels segells federals.

25 per cent de les quotes dels diputats a la Generalitat i a les Corts federals, per Barcelona.

10 per cent de totes les dietes que s'obtinguin en càrrecs de representació del Partit.

18.è Per a les matèries no legislades en aquest Estatut, regiran les normes de l'Estatut general de la U. S. C.

PRIMER CONGRES NACIONAL DE LA U. S. C.

REPORTS del Conseller d'Economia i Treball, dels diputats constituents i a la Generalitat

El Comité Executiu de la Unió Socialista de Catalunya, en la darrera reunió, va resoldre per unanimitat celebrar el I Congrés Nacional els dies 2 i 3 d'abril próxim; la sessió preparatòria tindrà lloc el dia 2 a les 6 de la tarda, en el local que oportunament es dirà.

Ordre del dia del Congrés:

Validament de títols de delegats.

Reglament de discussió.

Constitució del Congrés i nomenament de les ponències de programa mínim i de proposicions.

Report del Comitè Executiu.

Report del Conseller d'Economia i Treball.

Report dels diputats a la Generalitat.

Report dels diputats constituents.

Programa mínim.

Proposicions.

Les seccions es reuniran en assemblea extraordinària en el curs de les dues setmanes finals del mes de març per a considerar l'ordre del dia del Congrés, nomenar els delegats i aprovar les proposicions que considerin útils a la millor estructuració o conolidació del socialisme a Catalunya.

Les resolucions de les seccions han d'ésser comunicades al Comitè Executiu abans del Congrés.

Report del Conseller d'Economia i Treball

Companys:

Des de la seva reconstitució, la U. S. C. va prendre part activa en les tasques revolucionàries que s'iniciaren per a subvertir el règim i proclamar la República Espanyola. El nostre estimat company, Rafael Campalans, tenia la representació eminent del nostre organisme en el Comité revolucionari. Un altre company caríssim, Josep Xirau, va haver-se d'expatriar a rel la sublevació i conseqüent vaga general de desembre de 1930. Altres companys nostres, des d'altres lloos estratègics, treballaven eficaçment en produir l'alçament que va culminar en les eleccions de 12 d'abril de 1931 i en la proclamació de la República dos dies després.

Abans d'aquestes dates glorioses, l'Esquerra Republicana de Catalunya havia demanat una aliança de caràcter electoral amb els partits catalans republicans i socialistes. La U. S. C. va entendre que l'aliança era convenient per a la realització dels ideals comuns i contrariament al que féu el Partit Catalanista Republicà, va acceptar l'aliança amb l'Esquerra Republicana. La victòria del 12 d'abril va portar al Consistori de la Ciutat als companys Xirau (Joaquim), Duran i Campalans. L'alçament del 14 d'abril en el qual el company Campalans com a membre conspicu del Comitè revolucionari va prendre-hi una part preponderant, va establir els Ajuntaments republicans que havien triomfat dos dies abans i va proclamar la República Catalana, formant part del primer Govern que va constituir-se dos antics membres de la U. S. C., els companys Campalans i Serra i Moret.

La presència d'aquests companys nostres en aquest cop d'audàcia dóna idea del sentit d'oportunitat que informa els nostres homes en l'aplicació del nostre ideari. La República Catalana es proclamava responent no tan sols a un sentiment arrelat en el cor dels patriotes, sinó portant en sí el gèrmen d'una futura organització social. El fàcil triomf de la República en totes les regions d'Espanya féu néixer en tots nosaltres la esperança de que la realització dels nostres ideals podia tenir una àrea major i els pobles ibèrics, víctimes seculars de les tiranies i dels despotismes, voldrien, com nosaltres, tastar les primícies d'un règim de llibertat i de justícia social.

Vet ací el perquè nosaltres, des del primer Govern de Catalunya, vegérem amb goig la missió dels tres ministres de la República Espanyola, senyors Domingo, de los Ríos i Nicolau, quan vingueren a Catalunya el día 17 d'abril a pactar amb el Govern presidit pel venerable Macià, la forma d'articular el moviment català amb el moviment general espanyol per tal de que la nostra terra trobés, dintre d'una harmonia peninsular, el camí de la seva llibertat de segles anhelada. Nosaltres cercàrem de bona fe aquesta avinença i ajudàrem a fixar els termes d'arranjament. La República Catalana va transformar-se en Generalitat de Catalunya amb plena independència de funcions en ço que eren facultats pròpies de les extingides Diputacions i amb l'oferiment de que en altres funcions—règim municipal, ensenyament i qüestions socials—la Generalitat seria investida d'amples facultats abans de discutir-se l'estatut d'autonomia que havien de sancionar les futures Corts Constituents.

No podem dir que els termes del pacte s'hagin complert, només que parcialment. Les qüestions d'organització general del país absorviren ben aviat l'atenció dels nous governants espanyols i els compromisos amb Catalunya anaren quedant enrera. Les eleccions un dia, la constitució del nou Parlament més tard, els conflictes econòmics i d'ordre públic, la discussió de la Constitució i les dificultats pròpies de tot començament excusen, en part, el no compliment d'aquells compromisos. Amb la consideració d'aquestes dificultats i amb l'esperança de trobar en els governants republicans una bona fe que s'adigui amb la nostra, hem sostingut des del Govern de la Generalitat una política de conciliació que, mentre el Partit no acordi altra cosa, sostindrem segurs d'arribar a la satisfacció de les nostres ambicions d'autonomia i de govern propi o de tenir en cas contrari la raó suficient per a desligar-nos de l'obra comú per la qual farem tota llei de sacrificis menys el del renunciament a les llibertats del nostre poble.

Del Govern de la Generalitat va desprendre's el nostre company Campalans a darrers d'abril. Reclamat a l'Ajuntament i a la Direcció de l'Escola del Treball—veritable creació seva—va creure aquest company que la U. S. C. restava suficientment representada en el Govern amb la sola presència del company que avui informa i que des dels primers moments estava al cap del Departament d'Economia i Treball.

Detallar la tasca dels primers mesos és cosa impossible. Les hores de cada dia eren la ininterrompuda intervenció en els conflictes de caràcter social i que venien indefectiblement, tots, a la Generalitat. El poble obrer tenia una fe cega en les nostres intervencions, fe que no es va perdre, com alguns suposen, per una reacció del sentiment àcrata d'acció directa, sinó per el fracàs que acompanyava algunes d'aquestes intervencions nostres quan el poder coactiu no afavoria la nostra acció. Si el Govern de Madrid hagués tingut la visió de l'estat de clarividència en que es trobaven els nostres obrers els primers dies de la República no hauria regatejat a la Generalitat facultats per a resoldre les qüestions socials i, aprofitant la bona disposició de tothom, podien aleshores resoldre's una quantitat de conflictes que després han estat insolubles i que han portat pertorbacions de caràcter molt greu. Catalunya i Espanya sencera hi va perdre molt en aquest regateig de funcions. Els tímids podran creure que les nostres solucions pequen de comunitzants. Nosaltres podem dir que, fent-nos càrrec del moment que vivíem, no volíem altra cosa que aprofitar aquells moments de desorientació patronal i obrera per a deixar molt més ben trabada la nostra economia i establir condicions de treball més justes i humanes que haurien portat un contentament general i haurien favorescut una florida magnífica de la nostra producció industrial i agrícola.

En canvi, per lògica conseqüència, i també com a resultat de l'onada immensa de repatriació d'emigrats, vàrem haver-nos d'enfrentar aviat amb les masses dels «sense feina». Els inconscients han dit que aquest problema no existia. Tant se val negar la llum del sol. Sabem de sobres el fons d'exageració i de *bandarrisme* que augmenta el volum d'aquests conflictes, però negar que la feina ha anat minvant de 1927 ençà i que quan la burgesia s'ha tornat a veure segura ha contribuït tant com ha pogut a agreujar la situació i a pertorbar la vida econòmica del país, es negar l'evidència de les coses i tractar amb mala fe un dels problemes més greus que es plantegen a tots els països, en el nostre, naturalment, amb menys gravetat que a molts altres. Si per a les qüestions socials no teníem altres facultats que les que voluntàriament ens conferien les parts en lluita, per a resoldre el problema de l'atur forçós no teníem facultats de cap mena i havíem de trobar-nos entre l'espasa i la paret, sense poder fer ni aconsellar res de caràcter resolutori. No obstant treballàrem activament en ajudar els parats i en repatriar grans masses d'obrers al lloc de llur naturalesa i quan l'Ajuntament va decidir-se a posar ordre en la seva organització d'assistència vàrem tornar a col·laborar amb ell per tal de crear l'Institut d'Assistència Obrera que sostenen per parts iguals la Generalitat i l'Ajuntament i en el qual es donen per terme mig quatre mil àpats diaris a altres tants obrers sense feina.

Al nostre càrrec han estat també la Borsa de Treball, la Caixa d'Estalvi de la Generalitat i l'Institut d'Investigacions Econòmiques. Aquests organismes han donat prova de llur capacitat i eficàcia. Cridats cada un d'ells a ampliar la seva àrea d'acció i les seves funcions, viuen voltades de prestigi i ofereixen una base de futures actuacions en el camp de l'economia i de la més perfecta estructuració social del nostre poble. Amb llur ajut intentarem crear organismes suplementaris, un d'ells la Caixa mutual de prevenció contra l'atur forçós amb la qual procuràrem, sense gravar les nostres finances, posar el bon obrer a cobert d'aquesta calamitat que rosega tantes llars de companyeres nostres.

Hem fet un plan d'ajut econòmic a les cooperatives i col·lectives de producció que dintre la seva modèstia pot arribar a ésser de gran utilitat a les masses obreres que tenen un pregon sentiment d'emancipació econòmic. Si aquest plan arriba a desenvolupar-se podrem, temps a venir, ajudar les Cooperatives catalanes a crear els seus organismes de crèdit i d'auxili mutu i podrem conectar amb els consumidors urbans les masses de proletaris rurals, que avui per mitjà de llurs sindicats albiren el començ de la socialització del seu treball amb una possible supressió de tot intermediari i de tot agent paràsit. En aquest punt el nostre Departament està destinat a convertir-se en una entranya molt viva de Catalunya i si en el Govern de la Generalitat hi ha la visió clara de la magnitud de les nostres funcions, la U. S. C. podrà rendir un alt servei a la nostra col·lectivitat posant a contribució la virtualitat dels seus principis en un camp d'aplicacions pràctiques i objectives. Som evolucionistes, però no menyspreuarem cap contingència de poder dur a terme una part o la totalitat dels nostres ideals en benefici dels nostres obrers que, temps a venir, seran els nostres adeptes més entusiastes.

Sobris en les promeses, apartats de tota propaganda efectista, hem treballat en el Govern de la Generalitat amb la col·laboració honesta i lleal de l'Esquerra Republicana i amb l'ajut de representants d'altres partits polítics, entre ells el Radical. Fem justícia a tots afirmant que si els èxits no són extraordinaris no per això perden proporció amb les escasses possibilitats que ens assisteixen. Si es té en compte que tenim un pressupost migrat i uns deutes enormes a satisfer, fruit de les disbauxes passades, es veurà com, malgrat els nostres pobres mitjans, hem donat proves de bona voluntat, de capacitat de treball i de saber conèixer el camí dels resultats eficients.

I una nota optimista per a acabar. Entre els nostres detractors — que són tota la gent de dreta i algun visionari o malvat d'altres camps — s'ha dit i repetit que els Consellers de la Generalitat havíem anat a aquella Institució amb el sol programa de acostar a la menjadora pública els nostres amics. Per part del que us informa la consciència és ben neta. Exceptuant el Secretari del Departament — càrrec delicat i de confiança — no hi ha un sol funcionari a la Generalitat introduït amb la nostra intervenció. Però, més interessant que aquest detall ho és el que entre els adeptes de la U. S. C. no existeixen demandes d'aquesta naturalesa, ço que vol dir que el nostre és un partit de gent seriosa i abnegada que no té el carnet de filiació per a presentar-lo com una credencial d'aspirant a burròcrata, sinó que ve als nostres rengles a acceptar el lloc que la col·lectivitat li assenyala, disposada al sacrifici, a la disciplina i a la fidelitat als ideals redemptors del Socialisme universal.

M. SERRA I MORET

Report dels diputats a la Generalitat

Companys:

Els representants de la U. S. C. a la Diputació de la Generalitat de Catalunya varen obtenir cinc actes: dues, Mataró i Arenys, el company Serra i Moret; una de Barcelona, el company Viladomat; la de Badalona, el company Barjau i la de Tarrassa, el company Campalans.

Les tasques dels diputats a la Generalitat no han estat intenses per raó de les escasses facultats que té avui encara el nostre primer organisme de govern. Dintre, però, d'aquest camp d'acció, les nostres intervencions en les assemblees de la Diputació han estat adequades a la nostra representació. Fruit d'elles és el nomenament del nostre company Rafael Campalans per a la Comissió que va redactar l'Estatut de Catalunya, en la definitiva redacció del qual hi tingueren una part destacada el mateix company Campalans i el company Serra i Moret. En les assemblees el defensaren, en nom del partit, els companys Viladomat, primer, i el company Barjau, després.

Presentat l'Estatut al Govern de la República i a les Constituents d'Espanya, semblava que el càrrec de diputat a la Generalitat no tenia ja una finalitat concreta. Però la representació parlamentària de la U. S. de Catalunya ha cregut que la Diputació tenia altres missions a complir i per això ha gestionat la convocatòria de l'Assemblea per tal de mantenir contacte amb el poble i conservar i estimular el seu arborament sense el qual podríem ésser vençuts en les futures lluites que indefectiblement s'han de produir entre la reacció i la democràcia.

Entenem també, però, que per a poder alentar el poble i tramètre-li el nostre entusiasme era necessari que els més entusiastes fóssim nosaltres i per a que això fos calia en primer terme conèixer d'aprop l'obra que realitza el Consell de la Generalitat de Catalunya. Així, doncs, amb l'ajuda d'altres sectors polítics, hem aconseguit que es convoqués novament l'Assemblea i que es creessin les Comissions parlamentàries adjuntes a cada un dels Departaments de Govern. Actualment, aquestes comissions estan ja constituïdes i d'elles formen part els quatre diputats de la U. S. C. podent contribuir més d'aprop a les tasques feixugues de l'organització de Catalunya amb vistes a l'aplicació de l'Estatut.

Cada un de nosaltres forma també part d'alguna de les juntes, patronats o comissions que dirigeixen o informen les diverses institucions de la Generalitat de Catalunya. En elles, com en l'Assemblea, la nostra tasca modesta, però constant, deixarà, a ben segur, l'empremta del nostre partit i així que els diputats augmentin, augmentarà la nostra influència i la nostra eficàcia que desitgem sigui profitosa per Catalunya i pel Socialisme. *F. Barjau, R. Campalans, M. Serra i Moret, F. Viladomat.*

Report dels diputats a les Contituents

Companys:

L'actuació del grup parlamentari de la U. S. C. va lligada necessàriament a la del bloc que, des del pacte electoral, han constituït els nostres diputats amb els de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Cal, a més, recordar que la qüestió de l'Estatut constitucional de Catalunya—considerada com a prèvia per a tots els catalans—ens ha lligat transitòriament amb altres forces catalanes, partits polítics com el P. C. R. o diputats independents que, com a tals, tenen seient a la Cambra.

No és d'estranyar, doncs, que els nostres parlamentaris no hagin pogut expressar sovint un pensament que reflexés, amb estricta puresa, amb vigorosa netedat de contorns, l'ideari del nostre Partit.

Això de banda, cal advertir també que la tasca fonamental realitzada fins ara pel Parlament de la República ha estat la discussió i aprovació del text constitucional, el que ha obligat sovint les diverses forces parlamentàries a cedir en llurs rigoroses posicions ideals a benefici d'una immediata i eficient realització legislativa. En aquest esforç netament polític el sacrifici dels nostres homes, representants d'una força situada a l'esquerra de les que composen la Cambra, ha estat, com és natural, i per aquesta raó cabalment, de més proporcions.

Dels nostres quatre diputats, Gabriel Alomar ha format part de la Comissió parlamentària per al projecte de Constitució. La seva profunditat de pensament, generosament servida per una noble passió política, fou notablement remarcada dins de la Comissió i a la Cambra, en la qual redactà i sostingué diferents vots particulars.

Serra i Moret ha dedicat el seu principal esforç parlamentari als treballs de la Comissió per al projecte de Reforma Agrària, de la qual forma part. La tasca d'aquesta Comissió ha estat especialment feixuga fins ara, i no és pas acabada de bon tros. Ningú no gosarà dubtar que el problema de la reforma agrària està situat a primer rengle entre tots els que la República ha d'envestir. La feina de la Comissió no és pas enllestida, i al nostre company li queden, sens dubte, moltes hores de treball, encara, fins que s'arribi a asseure al banc de la Comissió, des del qual haurà de defensar, quan es posi a discussió el dictamen del projecte, els genuïns punts de vista de la nostra manera de pensar. Aquest company forma també part de la Comissió Permanent del Treball, on ha treballat activament en la redacció dels dictamens que estructuraran les futures lleis de la República en aquest ordre de coses i que han d'ésser, segons l'Estatut, aplicables a Catalunya.

Rafael Campalans és el nostre home a la Comissió de tècnics nomenada per a dictaminar la part financera del projecte de l'Estatut de Catalunya. Aquesta Comissió es troba ara en el ple de la seva tasca. A la Comissió de pressupostos, la seva actuació s'haurà d'assenyalar dins de poc temps; probablement dins de pocs dies.

Josep Xirau ha treballat principalment fins ara en les matèries relatives a l'ensenyament i a la cultura en general. És també la Comissió parlamentària de Justícia que ara mateix té a discussió el projecte de llei de divorsi, en el qual s'ha treballat de ferm per a donar al país una llei progressiva, clara i eficaç.

L'actuació del nostre grup en les diferents ocasions que s'han anat presentant en la marxa de la vida parlamentària, s'ha pogut destacar—malgrat tot el que abans s'ha advertit—amb veu i accent propis.

Aquest fou, per exmple, el cas de la

---

del Reglament general de la U. S. C.

Es passa a votació la proposició del company Ramis i queda rebutjada per 23 vots en contra i 2 a favor. Es passa a votació, també, la proposició del company Viladomat i és rebutjada per 24 vots en contra i 1 a favor. S'aprova l'article catorzè.

ROURE I TORENT, per la ponència, llegeix l'article 15.è, modificat per la ponència. Declara que han estat rebutjades les proposicions dels districtes desè i cinquè, i les llegeix.

VILADOMAT es declara contrari a la proposició del distrite cinquè, que el segell federal passi íntegrament a la caixa de les Federacions.

COMORERA explica l'objecte del segell federal i per què el C. E. ha assignat en el projecte el 25 per cent del seu import a les Federacions.

GRANIER-BARRERA defensa la proposició del districte cinquè. El valor dels segells federals ha d'anar íntegrament a la caixa de la Junta Central, i aquesta passarà la part que correspongui al C. E.

COLOMA explica el sistema de recaptació que es segueix en l'actualitat i es declara a favor del projecte del C. E.

ARDIACA proposa que es deixi el segell federal íntegrament al C. E. i que siguin les Seccions les que contribueixin al sosteniment de les Federacions.

RUIZ proposa que es passi aquest punt al Congrés Nacional per a la seva discussió.

CAMPALANS assenyala la necessitat que es discuteixi i es resolgui en el present Congrés.

S'aprova el text presentat per la ponència.

MURTRA proposa que s'afegeixi a aquest article, en la relació dels ingressos de la Federació Comarcal, el deu per cent de les dietes de tots els càrrecs que s'obtinguin per representació del Partit.

CAMPALANS assenyala la diferència que hi ha entre càrrecs de representació i de professió. Es declara d'acord amb la proposició del company Murtra pel que fa als càrrecs de representació del Partit.

RUIZ assenyala la diferència entre càrrecs professionals i de representació. Es mostra contrari a què els càrrecs professionals hagin de contribuir.

JUFRESA s'adhereix a les anteriors paraules.

FRONJOSA assenyala que per representació del Partit es poden obtenir càrrecs retribuïts, sense ésser professionals, i creu que aquests càrrecs han de contribuir.

GRAU es mostra partidari que tots els càrrecs retribuïts que s'obtinguin per representació del Partit contribueixin.

RUIZ es ratifica en les seves anteriors manifestacions.

Es passa a votació la proposició del company Murtra. Es aprovada per 16 vots a favor i 8 en contra. S'aprova l'article setzè, amb l'afegiment aprovat.

A precs de la PRESIDENCIA es fa constar en acta que els càrrecs compresos en la proposició aprovada del company Murtra són aquells càrrecs que impliquen una representació contínua i immediata del Partit i que es deixen en el moment en què el titular es separa del Partit.

ROURE I TORENT, per la ponència, indica que aquesta ha suprimit l'article dissetè, per haver estat previst en un article anterior. Llegeix l'article divuitè, el qual és aprovat pel Congrès.

El PRESIDENT DE MESA declara aprovat l'Estatut de la Federació Comarcal de Barcelona.

Es llegeix una proposició incidental signada pels companys delegats del districte vuitè, en la qual es demana: a) que el Congrés continuï els dissabtes a la nit i els diumenges a la tarda següents; b) que, donada la urgència del cas, el Congrés discuteixi immediatament la proposició del districte vuitè sobre l'anullació del pressupost de guerra i ocupació del Marroc.

Després d'un curt debat s'aprova la primera part de la proposició.

A iniciativa del company CAMPALANS es promou un ample debat sobre l'orientació que ha de prendre la nostra minoria municipal. Intervenen els companys Miranda, Ardiaca, Ruiz, Granier-Barrera, Murtra, Comorera, Viladomat, Duran i Guàrdia i Xirau, i s'aprova per unanimitat la proposició presentada pel company Campalans.

Es posa a votació la urgència de la segona part de la proposició del districte vuitè. Per 17 vots en contra i 7 a favor, el Congrés declara la no urgència de la proposició. Per gran majoria de vots s'acorda que passi al C. E., per tal que aquest resolgui sobre ell.

El PRESIDENT DE MESA suspèn la sessió a les nou del vespre.

COOPERATISME

Un curiós testimoni de la potència de la cooperació anglesa

Aquest testimoni que, molt a desgrat d'ell, ens dóna una bella prova de la potencialitat de la cooperació anglesa i dels mals de cap que amb el seu desenrotllament causa a la burgesia indígena, prové, no gens menys, d'un membre de l'aristocràcia anglesa, curull de la més autèntica sang blava, si és que aquests títols volen dir alguna cosa: 16è baronet de Luss, 31è cap del Clan de Grant, Comte de Seafield en perspectiva.

Aquest bon senyor, membre del Partit conservador britànic, conegut per Lord Strathspey i posseïdor, sens dubte, d'un bon feix d'accions de les «Home Stores», de la «Lipton and Co.» o dels «Allied Suppliers», les empreses particulars de comerç de queviures més importants del país, ha tingut la candidesa d'enviar al «Manchester Guardian» una carta de protesta contra els beneficis fiscals que gaudeixen les cooperatives de consum i que aquell gran diari, sempre respectuós amb totes les idees, ha publicat en la seva edició del 4 de febrer, en la secció «Letters to the Editor».

La carta comença remarcant que l'exposició que l'Associació de Cambres de Comerç Britàniques ha elevat darrerament al ministre d'Hisenda demanant que les cooperatives de consum estiguin sotmeses als mateixos impostos que les empreses comercials particulars, ha aixecat un núvol de protestes per part de tots els interessats en el moviment cooperatiu, i expressa la crença que ara que la Gran Bretanya té un Govern Nacional al poder, aquesta situació privilegiada de què han vingut gaudint les cooperatives durant tant de temps, serà rectificada.

Recorda després la carta que uns quants anys enrera una Comissió Reial, nomenada especialment per al cas, recomanà l'alteració del sistema de privilegis actual, i reconeix amb tota ingenuïtat que cap govern no ha tingut la valentia d'acabar amb aquesta injusta excepció, amb el resultat que els cooperadors han anat esdevenint de dia en dia més i més poderosos.

Realment, el fet que les cooperatives esdevinguin cada dia més potents i estenguin llurs activitats en tots els camps del comerç i de la indústria, que el poble anglès vagi aprenent de dia en dia quin és el camí de la seva emancipació econòmica, és un fet altament perjudicial per a la salut de la nació i contra el qual cal emprar tots els rigors de la llei.

Car d'altra manera, ¿on aniríem a parar?—pregunta el 16è Baronet de Luss, i seguidament exclama: «Com més prosperen les cooperatives, més pocs comerciants queden, i per tant més impostos han de pagar els supervivents!»

La carta acaba així: «Per la justícia comuna que es deu als contribuents del país, ha arribat l'hora que les societats cooperatives contribueixin amb tota la part que els correspon a les càrregues de la nació. Espero que aquesta oportunitat d'assegurar una igualtat de tracte no serà menyspreada per l'actual govern, que no serà nacional en el veritable sentit mentre no rectifiqui aquesta gran anomalia.»

Realment, ha d'ésser aquest un afer de vida o mort per als pobres comerciants anglesos, quan s'atreveixen a posar en entredit la «nacionalitat» de «llur» govern!

Bibliografia cooperativa

Révue de la Coopération Internationale. — El número de febrer d'aquesta revista conté:

L'Aliança Cooperativa Internacional a Estrasburg, una ressenya de la recent reunió de l'A. C. I. i les decisions preses sobre la Pau i el Desarmament, la política de l'Aliança en les condicions econòmiques mundials del moment, i el manteniment de les activitats de l'Aliança, comprenent-hi les Publicacions Cooperatives Internacionals; les Recerques Econòmiques; les Cooperatives de Producció; el treball de nit en els forns; l'Escola Cooperativa Internacional; la Diada Cooperativa Internacional, etcètera.

L'A. C. I. — La Pau i el Desarmament, el text íntegre de la declaració enviada per l'A. C. I. a la Conferència del Desarmament.

La Venda Governamental i Col·lectiva. 1. *El Blat*, la conclusió de l'informe especial publicat sobre aquesta qüestió en el número de gener. Aquesta part tracta del mercat internacional del blat i dels esforços internacionals fets per a la reglamentació de la venda en comú del blat, comprenent-hi les Conferències del Blat celebrades a Roma i a Londres l'any 1931.

La Tarifa duanera i el Nivell de vida, per Doreen Warriner, B. A., Ph. D., qui demostra com les tarifes duaneres esdevenen necessàries en un món on la ingerència governamental en els afers econòmics augmenta incessantment per a mantenir els tipus nominalment elevats dels salaris i per a estabilitzar les divises nacionals a un valor elèvat. Tant en un com en l'altre cas, la tarifa redueix el nivell de vida; l'Estat reprèn amb una mà el que dóna amb l'altra.

Els progressos cooperatius nacionals

El Moviment Cooperatiu Danès en 1931.

El Comerç d'Exportació i la Cooperació a Finlàndia.

El Consell Cooperatiu de Lituània.

La Banca Cooperativa

La cooperació hindú, segons l'informe del Comitè Bancari Central, per A. P. MacDougall, C. B.

El Banc Central de les Institucions Cooperatives a Palestina, per H. Vitales.

L'Educació Cooperativa

L'Obra d'Educació cooperativa a Romania, per G. Mladenatz.

Notes sobre Educació.

Notes Femenines Internacionals.

Etc., etc.

Per a suscripcions a la *Révue de la Coopération Internationale* (10,60 belgas l'any), adreçar-se a: Office Coopératif Belge. 2, Place Ninove, Bruxelles; o Grup Cooperatiu de la U. S. C., Alt de Sant Pere, 29. Barcelona.

Les coses al seu lloc

El Centre Republicà d'Esquerra de Vallcarca, en motiu d'haver arribat en poder de la seva Secció una fulla que porta la data de 14 de febrer de 1932, la capsalera de la qual diu, «La Fiesta Santificada», que dónen, pagant, a la «Capilla de los Sagrados Corazones» de l'Avinguda de la República Argentina, número 230, i Gomis, 23, telèfon 75622, es creu obligat a major coneixement i justícia dels fets que, en la plana 35 de dita publicació i enquadrat entre filets, s'hi llegeix: «La Casa Católica, Gran tienda Española de objetos Religiosos. Ponemos en ocnocimiento de nuestra clientela que acabamos de recibir una gran cantidad de objetos *piadosos*, como son garrotes de la mejor madera, indispensables para todo católico que quiera practicar su religión.»

En la mateixa plana de la mateixa fulla en la secció que rotula «Consultorio moral» s'hi llegeix copiat literalment: «Tengo un vecino que vende artículos de contrabando con perjuicio mío, ¿puedo yo también hacerlo? Prescindiendo ahora de la obligación de guardar las leyes de contrabando, puede su vecino vender artículos de contrabando. I usted puede hacer lo mismo, sin pecar por eso. Ahora que ¡si le cogen! estaría obligado a pagar la multa». (Signa Villamayor).

El Centre Republicà d'Esquerra de Vallcarca s'ha cregut obligat a posar a la consideració pública el transcrit perquè les coses quedin al seu lloc i les autoritats competents vegin fins on hi ha dret, per la sanitat ciutadana, a insinuacions tan piadoses i tan catòliques com «l'adquisició de garrots per a les pràctiques religioses», i afirmacions de moralitat tan exquisida que aconsellin el contraban.

Tenim entès que l'*acció* d'aquests religiosos de «los Sagrados Corazones» és més extensa i més eficaç en altres terrenys. En el moment de tenir proves ho denunciàrem, perquè estem disposats a posar de relleu aquests i altres cranc socials que malmeten la barriada de Vallcarca.

Ciutat, 19 de febrer de 1932.

Subscripció permanent pro Justícia Social

Subscripcions mensuals

SUMA ANTERIOR	219,45 ptes.
Pere Alvarez	1,85 »
Joan Compte (de Mataró)	2,— »
R. Torroja	5.— »
J. Escarpenter-Canet de Mar	2.— »
Total	230,50 ptes.

Donatius

SUMA ANTERIOR	370,— Ptes.
E. S.	2,— »
Jaume Barmona	1,— »
J. C.	5,— »
Un subscriptor	100.— »
Total	478,— ptes.

CORREU ADMINISTRATIU

Modest Palahí, gir	84,40 ptes.
Joan Escolà, de Llimiana, gir.	4,50 »
Total	88'90 ptes.

Unió Socialista de Catalunya

Actes de Propaganda

29 febrer

Conferència de **M. Serra Moret**, a la secció del Districte VIII, a les 10 del vespre. Tema: "El control obrer."

5 març

Conferència de **Joan Comorera**, a Bisbal del Panadès, a les 9 1/4 del vespre, organitzada per la Secció U. S. C. local. Tema: "La qüestió religiosa."

6 març

Conversa de **Joan Comorera**, a Vendrell, a les 10 del matí.

6 març

Conversa de **Joan Comorera**, a Tarragona, a les 4 de la tarde.

Primer Congrés de la U. S. C.

(*Continuació de la pàgina 3*)

declaració feta, en nom del partit i discrepant en aquell moment dels nostres amics i aliats de l'Esquerra Republicana, per Josep Xirau en l'ocasió en què es suscità el debat polític de la confiança parlamentària al Govern provisional presidit per Alcalà Zamora. La paraula del nostre company fou, llavors, declaració estricta del pensament del Partit, expressada amb acord del Comitè Executiu convocat urgentment a l'efecte.

En la discussió del projecte constitucional Josep Xirau ha portat la veu de l'U. S. C. en tres ocasions ben importants: La primera, contestant a Lluís de Zulueta quan es plantejà en general el problema polític de Catalunya com a tema constitucional. Més tard, amb dos discursos que tractaren de precisar la norma dels que després foren els articles 48, 49 i 50 de la Constitució, que són els que regulen la matèria de l'ensenyament. El nostre punt de vista—de llarg temps sostingut i defensat per Josep Xirau—és resoltament i enèrgicament *contrari* a la duplicitat de centres d'ensenyament a Catalunya i per conseqüent partidari decidit que tota l'organització docent sigui atribuïda sense reserves al Govern de Catalunya. El nostre punt de vista féu camí, encara que lentament, entre molts diputats no catalans del Parlament de la República, i així es pogué aprovar la fórmula flexible del text constitucional. Aquesta manera de pensar, radicalment oposada a la dels nacionalistes intransigents de Catalunya i de les terres de parla castellana, situats, en aquesta fonamental qüestió, com en totes, en una línia estretament reaccionària, constituirà dintre de poc un guiatge per als nostres homes—i per als nostres aliats de l'Esquerra Republicana—tan prompte com es posi a discussió en el Parlament el projecte de l'Estatut de Catalunya.

En una altra ocasió el mateix diputat de la U. S. C. intervingué a la Cambra per a denunciar enèrgicament—en mig de l'assentiment general del Parlament, especialment dels diversos grups d'esquerra—al Govern, i més precisament al ministre de la Governació, una insidiosa campanya del diari madrileny *El Sol* contra Catalunya, contra l'opinió liberal del nostre país, contra el Govern de la Generalitat, campanya a la qual no eren certament alienes les agrupacions polítiques reaccionàries de Catalunya. Es interessant de fer remarcar que des d'aquell moment s'estroncà del tot la sèrie d'articles que el referit diari havia anat publicant, sens dubte amb una gens clara intenció respecte de Catalunya.

Finalment, el nostre grup parlamentari, unit als diputats de l'Esquerra Republicana, presentà una esmena al projecte de Constitució—redactada i defensada en dos discursos per Josep Xirau, per a la creació d'un Consell Federal (Consejo de la República) que havia de donar a la nostra Constitució, unicameral, una major flexibilitat de moviments, i per conseqüent una major eficàcia, permetent que les regions autònomes—i per tant Catalunya, des de l'aprovació de l'Estatut—tinguessin una adequada representació com a tals, com a Estats polítics organitzats, com a nuclis jurídics de sobirania reconeguts pel dret públic, en el Govern Central de la República. L'esmena tingué una ampla discussió, fou reconeguda la seva importància, i en votació nominal fou rebutjada sols per vuit vots de majoria.

G. Alomar. — R. Campalans. — M. Serra i Moret. — J. Xirau.

¿Ja heu enviat el vostre donatiu a JUSTICIA SOCIAL?

LLIBRES

XEDRIN AL CATALA

M. E. Saltikov (Xedrin). «Els senyors Golovliovi», traducció de Francesc Payarols. Presentació d'Andreu Nin. — (Edicions Proa; Biblioteca «A tot vent», volums 42 i 42 a. Badalona, 1931).

«He volgut donar a entendre que de la família, la propietat i l'Estat ja no n'existeix res, i que, per tant, els principis en nom dels quals hom limita la llibertat no tenen ja el valor de principis ni tan sols per aquell que se'n serveixen». Amb aquestes breus paraules Xedrin ens diu ben clarament què cosa és la seva novella.

I amb el fuet a la mà i l'ironia a flor de llavi, Xedrin va de dret on vol anar i sap posar un punt de dolçor a la tragèdia dinàmica d'aquesta família Golovliovi que presenta com exemple.

Els senyors que juguen en l'obra de Saltikov no són uns casos particularíssims. Família monstruosa, amb la inutilitat i l'egoisme més repugnant com a finalitat, niu de vicis i deformacions, amb les armes de la mútua *exterminació per dur el seu comès* simple de viure, els Golovliovi són triats a l'atzar entre els milers de famílies de la Rússia tsarista, entre els milers de famílies de la civilització burgesa.

Xedrin senta el principi que les famílies ascendeixen per a anar immediatament—potser més que les altres, les puixants—cap a la davallada més terrible. Xedrin deixa caure poc a poc en l'ànima de la societat burgesa les gotes de l'àcid més corrosiu. «Els senyors Golovliovi» és una d'aquelles novelles que el món del capitalisme ens diu, escruixit, disolvent. Heus ací el seu gran valor moral. Autor influenciat pel socialisme autòpic, ens dóna una de les obres més pròximes a Marx.

Mirant la novella des del punt purament artístic, «Els senyors Golovliovi» és una cosa plenament reeixida. Aquells que ens vulguin dir que els trets de degeneració de la família són massa marcats per a tenir un efecte moral, acusaran falsament a Saltikov; si algú trobés un poc afectat el diàleg entre Arina Petrovna i el seu fill Porfiri Vladimíritx, demostraria un escàs coneixement del que en podríem dir psicologia de la hipocresia, d'aquesta hipocresia de la qual diu coses tan encertades Xedrin en aquesta mateixa obra. Concepció, estructura, desenrotllament, narració, estil, anècdotes, força tràgica, fina ironia, es mantenen fermament. Però la psicologia dels personatges és més mestrívola que cap altra cosa; tots ells prenen un relleu marcadíssim, es fan cos i esperit als nostres ulls, emmarcats sempre en l'agudesa. Andreu Nin recorda, justament, que «un escriptor rus ha dit, amb raó, que amb aquesta novella n'hi hauria prou per posar Saltikov al costat dels *més grans escriptors, no solament de* la literatura russa, sinó de tots els països». Literat gairebé desconegut—i per això, molt més lloable la incorporació al català d'«Els senyors Golovliovi»—, pot aparellar-se amb els Tolstoi i els Dostoievski. Com ells, també, es complau en els sentiments complicats, en les passions tortuoses i el pessimisme característic del tedi a la vida; com ells, basteix les seves obres amb força hercúlea.

La versió de Francesc Payarols, molt cuidada. La seva labor de bon traductor es manifesta un cop més.

J. R. i T.

Secció d'Estudis Polítics i Econòmico-Socials de l'Ateneu Politechnicum

NOTA PREGADA

Ha quedat constituïda la Secció d'Estudis Polítics i Econòmico-Socials de l'Ateneu Polytechnicum, la qual compta ja des d'aquest moment amb l'adhesió de nombrosos socis.

En l'Assemblea de constitució quedà nomenada la Junta en aquesta forma: President, Teixidó; Secretari, Ardiaca; Tresorer, Coso; Vocal d'Estudis Econòmico-Socials, Riera; Vocal d'Estudis Polítics, Travé. Fou aprovat també el programa dels treballs que la secció ha de realitzar; aquest programa comprèn cursos i cicles de conferències sobre economia política, sobre diverses constitucions polítiques, cooperativisme, la crisi econòmica des del punt de vista de diferents escoles, educació sexual, etc.

Una de les novetats que contindrà aquesta Secció serà un cercle d'investigacions econòmiques que operarà en el camp de l'economia popular estudiant les condicions de vida de la classe obrera catalana, els salaris reals de les diferents professions, el cost de la vida, l'organització del comerç al detall i les principals direccions del consum obrer a fi de poder establir les bases de la seva organització per tal que serveixin d'instrument de millora econòmica i social de la classe obrera.

Conferència

Avui dissabte, a tres quarts de vuit del vespre, tindrà lloc la sessió inaugural del curs 1932 de la Secció d'Estudis Polítics i Econòmico-Socials de l'Ateneu Polytechnicum.

En Joan Ventosa i Roig, President de les Federacions de Cooperatives de Catalunya i Espanya i membre del Comitè Central de l'Aliança Cooperativa Internacional, parlarà sobre: «La Cooperació de Consum com à superació del Capitalisme».

Dels articles firmats són responsables llurs autors.

L'ESTAMPA
IMPREMTA
TREBALLS DE LUXE
Aribau, 75
Tel. 71862
BARCELONA

NAGSA : Casanova, 212-214 : Barcelona